

1

11^E JAARGANG • JANUARI 2025
WWW.VOLGIJ.NL

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

Old life

New life

- 4 **Gedachten aan het begin van het nieuwe jaar**
- 24 **De nieuwe natuur en het dagelijks leven**
- 27 **Tegenstrijdigheden in de Bijbel?**

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Jezus Christus - Uniek (3)	9
■ Bijbel praktisch	
Uit alle volken, stammen en talen - Afar	12
De dagelijkse Bijbeloverdenking (8).....	21
Huichelen – eerlijk gezegd	31
■ Aan de Slag:	
Gedachten aan het begin van het nieuwe jaar	4
Puzzel	16
Ogenblik	20
■ Huwelijk & Gezin	
Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?	17
■ Bijbelstudie	
Hebreeën	15
■ Stof tot nadenken:	
De nieuwe natuur en het dagelijks leven	24
■ Boekbespreking	
Tegenstrijdigheden in de Bijbel?	28
■ Goede boodschap	
Een voorname afkomst.....	36

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelo

Layout:

Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Bladzijde 1-11 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 12-14 (Achtergrond) © www.pexels.com
Bladzijde 12 © www.pexels.com
Bladzijde 13 boven © www.pixabay.com

Bladzijde 13 onder © Google Maps
Bladzijde 14 © www.freepic.com
Bladzijde 15-26 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 26 (Vis) © Wikipedia

Bladzijde 28 © Stg. UHWDW
Bladzijde 31-36 © www.stock.adobe.com

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste lezers,

Als redactie van **Volg Mij!** willen we allereerst eenieder Gods rijke zegen en Zijn nabijheid toewensen voor het nieuwe jaar **2025**.

We hebben het jaar 2024 af mogen sluiten en mogen de Heere danken dat Hij bij ons was. Ook als we misschien veel moeilijkheden hebben gehad en blij zijn dat het jaar voorbij is. Hoewel de zorgen en angsten ons, misschien ook in het nieuwe jaar, terneer kunnen drukken, toch mogen we weten dat Heere bij ons is. Hij wijst ons de weg die we gaan moeten, elke dag van dit nieuwe jaar en Hij geeft ons raad in elke situatie! (Ps. 32:8) Dat we ook nu mogen beseffen dat ieder moment ons door de Heere wordt gegeven en dat we van Hem hulp mogen verwachten in elke situatie (Ps. 121:1).

Zoals een citaat ook zegt:

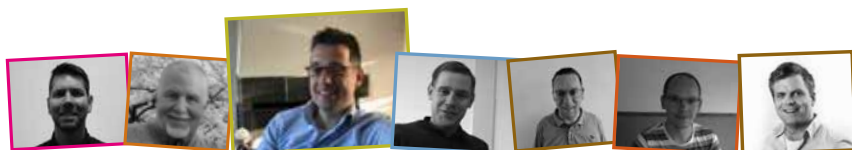
*Gisteren is voorbij en morgen komt nog.
Vandaag helpt de Heere.*

In deze **Volg Mij!** onder andere een:

- deel uit de serie 'Uit alle volken, stammen en talen', met deze keer een bevolkingsgroep 'Afar' die in de Hoorn van Afrika leeft;
- legpuzzel;
- boekbespreking 'Tegenstrijdigheden in de Bijbel?'
- artikel over huichelen.

Veel leesplezier toegewenst!

Sander Nijp

Over het nieuwe jaar – terugblik en vooruitblik

Gedachten aan het begin van het nieuwe jaar

Van tijd tot tijd zijn er momenten in het leven van een mens, zeker ook in dat van een jonge Christen, waarbij men kort blijft stilstaan en over zijn weg nadenkt. Met dankbaarheid blikt men terug en met vertrouwen op de Heere kijkt men vooruit. Het begin van een nieuw jaar is telkens zo'n gelegenheid.

Als we eerlijk zijn, moeten we toegeven dat terugblikken, bij alle dankbaarheid, ook gevoelens van mislukking, verlies en verdriet met zich meebrengt. En het vertrouwen op de Heere vermengt zich vaak ook met zorg en onzekerheid. Zulke gedachten en gevoelens kenden de mannen en de vrouwen in de Bijbel ook. Toen ik onlangs de 25e Psalm las, dacht ik dat deze geschikt is om onze gedachten aan het begin van een nieuw jaar vorm te geven. Ik wil de Psalm nu niet uitleggen, maar aan de hand van enkele verzen wat voorzetten geven om daar zelf verder, in gemeenschap met de Heere, over te kunnen 'doordenken',

Tot U, HEERE, hef ik mijn ziel op

Wat geweldig dat we niet alleen zijn gelaten met onze gedachten en ons gepieker. Direct aan het begin van het nieuwe jaar mogen we onze ziel tot Hem, onze Heere, opheffen. Omstandigheden of vooruitzichten op de toekomst lijken ons misschien te deprimeren – door onze blik op Hem te werpen en ons tot Hem te wenden, worden we daar bovenuit geheven. Was de stille tijd met de Heere, de tijd waarin je jouw ziel tot Hem ophef en je je aan Zijn 'zielszorg' toevertrouwd een vast bestanddeel van je leven in het afgelopen jaar? Dan mag dit vers voor jou de bevestiging zijn om daarmee door te gaan. Hij kan je ook opwekken een nieuw begin te maken als je de vraag hierboven eerder negatief moet beantwoorden.

Mijn God, op U vertrouw ik, laat mij niet beschaamd worden, ...

Wat is het mooi als je aan het begin van een gebed gelijk je vertrouwen op jouw God, Die je heel persoonlijk als 'mijn God' kent, tot uitdrukking brengt. Het is de wens van de Psalm-dichter dat Deze, zijn God, hem niet zal beschamen, hem niet 'in de kou zal laten staan', maar het voor hem opneemt.

Ja, allen die U verwachten, worden niet beschaamd; beschaamd worden zij die zonder reden trouweloos handelen

In het vorige vers was het een vraag, nu is het een overtuiging: God zal de Zijnen niet beschamen! Hoe vaak hebben we al niet ervaren: toen we Hem verwachtten, op Zijn tijd en handelen wachtten, werden we niet beschaamd. Maar altijd als we voor Hem uit liepen of eigen wegen gingen, was het resultaat eerder tot onze beschaaming.

HEERE, maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden. Leid mij in Uw waarheid en leer mij, want U bent de God van mijn heil; U verwacht ik de hele dag.

We willen het vers eens van 'achteren naar voren' lezen. Als we in het nieuwe jaar opnieuw God verwachten en wel 'de hele dag' (in elke levenssituatie en onder elke omstandigheid), dan weten we: dit vertrouwen geldt de 'God van mijn heil'. Hij heeft een hoge prijs betaald om ons te redden en tot Zich te brengen. Zou Hij óók

niet begeren ons verder te leiden op de weg van het geloof?

Op de weg ook in het komende jaar zijn twee dingen absoluut noodzakelijk:

1. **'Leer mij'** de fundamentele onderwijzing van de gedachten van God die je in Zijn Woord vindt.

2. **'Leid mij'** de praktische leiding op de levensweg overeenkomstig Zijn waarheid.

Beide zijn onontbeerlijk: intensief bezig zijn met Gods Woord en het in praktijk brengen van het geleerde.

Denk niet aan de zonden uit mijn jeugd of aan mijn overtredingen; denkt U aan mij naar Uw goedertierenheid, omwille van Uw goedheid, HEERE.

De lezers die ik voor ogen heb, zijn op een leeftijd, waarop ze nauwelijks van hun jeugd in het verleden kunnen spreken. Ook hebben de woorden 'zonden uit mijn jeugd' in ons taalgebruik veeleer een onschuldiger betekenis gekregen. Maar misschien was er in jouw leven het afgelopen jaar, of in het verleden, een zonde

waar je het erg moeilijk mee hebt, en je nog steeds gebukt gaat onder de gevolgen ervan. Als je God deze schuld hebt beleden en je Zijn vergeving hebt ontvangen, dan mag je weten: je hoeft dit gebed van David niet op te zenden. Je kunt er zeker van zijn dat God deze zonden niet meer zal gedenken (Jes. 43:25; Hebr. 8:12; 10:17)! Hij zal in Zijn goedertierenheid en goedheid aan je denken. En als deze zaak weer in je gedachten naar boven komt, dank dan de Heere Jezus dat Hij ook voor deze zonden is gestorven.

Goed en waarachtig is de HEERE, daarom onderwijst Hij zondaars in de weg. Hij leidt zachtmoedigen in het recht, Hij leert zachtmoedigen Zijn weg.

In Zijn goedheid onderwijst God de zondaars 'in de weg'. Voor de zondaar heeft God slechts één onderwijzing. Er is maar één weg voor hem, namelijk om schuld te belijden en zich te bekeren. Maar de zachtmoedigen leert de Heere 'Zijn weg'. Voor de zachtmoedigen is er op de school van God een brede onderwijzing over de gedachten van de Heere. Wil jij ook niet tot deze zachtmoedigen behoren die zich onderwerpen aan God en Zijn Woord?

Alle paden van de HEERE zijn goedertierenheid en trouw voor wie Zijn verbond en Zijn getuigenissen in acht nemen.

De Heere zoekt degenen die Zijn woorden in acht nemen. Ook dit jaar

zijn er weer jonge Christenen nodig die aan Gods trouw vasthouden in een tijd waarin het Woord van God op veel gebieden wordt losgelaten en waar met onverschilligheid tegenaan wordt gekeken. Doe je mee?

Dan zullen goedertierenheid (genade) en trouw (waarheid) ook jouw leven stempelen, en wel in een Goddelijk evenwicht. De genade gaat nooit ten koste van de waarheid. En de waarheid is nooit genadeloos koud.

Wie is de man die de HEERE vreest? Hij onderwijst hem in de weg die hij moet kiezen.

'De Heere vrezen' of 'godsvrucht' – iets vreemds? Een studie over dit woord in de Bijbel zal je laten zien dat God daaraan een reeks beloften verbindt. Ook in dit vers. Dit jaar zal je misschien meer dan eens op een kruispunt in je leven komen. Er moeten beslissingen worden genomen.

Je moet uit meerdere wegen er één kiezen. Daar, waar iemand niet eigen ideeën wil realiseren, maar in echte godsvrucht de wil van God te weten wil komen, zal er een antwoord zijn: 'Hij onderwijst hem in de weg die hij moet kiezen.' Zeker, ook deze weg zal beproevingen en misschien ook tegenslagen met zich meebrengen. Maar als we ons ervan bewust zijn dat God deze weg voor mij op het oog heeft, zullen we innerlijke vrede vinden.

Vertrouwelijk gaat de HEERE om met wie Hem vrezen, Zijn verbond maakt Hij hun bekend.

Er is nóg een belangrijke belofte voor hem die de Heere vreest. Met zo iemand 'gaat de Heere vertrouwelijk om!' Zou dat niet prachtig zijn als in jouw en mijn leven het komende jaar tot een intensievere, vertrouwelijke omgang met onze Heere zou leiden?

Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen:
Dit is de weg, bewandel die.
 Dit voor het geval u naar rechts of links zou gaan
Jesaja 30:21

Mijn ogen zijn voortdurend gericht op de HEERE, want Hij bevrijdt mijn voeten uit het net.

Ook in het komende jaar zal de vijand proberen ons in de val te lokken, netten te spannen. Zowel in het echte leven alsook met 'virtuele netten.' Laten we oplettend zijn en niet lichtzinnig in de val lopen. Laten onze ogen niet in de eerste plaats op de netten, maar op de Heere zijn gericht. Want Hij is het Die ons uit het net, de valstrikken bevrijden.

Wend U tot mij en wees mij genadig, want ik ben eenzaam en ellendig. De benauwdheden van mijn hart hebben zich wijd uitgestrekt, bevrijd mij uit mijn angsten.

De Psalmddichter kende de realiteit van het menselijk leven maar al te goed. Het gaat niet altijd over rozen. Hij had ook niet alleen met vijanden te maken. Er was eenzaamheid, hij voelde zich ellendig en de benauwdheden waren zelfs erger geworden. Ken jij dat ook? Gevoelens van eenzaamheid. Misschien is je wens naar een huwelijkspartner nog niet in vervulling gegaan. Je voelt je ellendig, op school, op het werk mislukt tegenwoordig ook alles. De angst en zorg hoe het verder gaat heb je ook over de drempel van het nieuwe jaar meegenomen.

Dat alles mag je tegen jouw Heere zeggen. Je mag de vragen van David in dit vers vrijmoedig ook de jouwe maken.

Laat oprechtheid en vroomheid mij beschermen, want ik verwacht U.

In een tijd waarin 'fake news' en onoprechtheid alsmede gebrekkige transparantie de hele maatschappij doordringen, dienen wij als Christenen door 'anders te zijn' op te vallen. Als jouw leven ook dit jaar door oprechtheid (integriteit) en vroomheid (openheid, duidelijkheid) wordt gekenmerkt, zal dat je beschermen en kan je de gevolgen van zo'n houding getroost aan de Heere overlaten ('want ik verwacht U').

O God, verlos Israël uit al zijn benauwdheden.

Tot hiertoe heeft de Psalmddichter min of meer voor zijn eigen situatie gebeden. Nu denkt hij aan het volk van God en komt ervoor op. Kennen wij dat maar ook niet al te goed? Als we onze gebedstijd hebben, bestormen we de troon der genade met onze eigen noden en zorgen. Natuurlijk mogen we onze wensen bij Hem brengen. Maar laten we ook het grote voorrecht van de voorbede voor andere gelovigen niet vergeten.

Het jaar wat nu voor ons ligt is weer een jaar waarin we 'voor alle mensen' mogen bidden (1 Tim. 2:1) en met name voor het volk van God.

Michael Vogelsang

Jezus Christus - Uniek (3)

Overdenkingen over de Verlosser

Wat betekent de Heere Jezus eigenlijk voor ons? Kennen wij Hem al goed? En hoe kan ik Hem eigenlijk aan de hand van concrete gezichtspunten beter loven, aanbidden? Juist Zijn lijden als Mens bevat aspecten die ons aansporen onze Verlosser te prijzen. Na het nadenken over het hart en de ziel van de Heere, willen we nu gaan zien wat kenmerkend was voor de menselijke geest van de Heere Jezus.

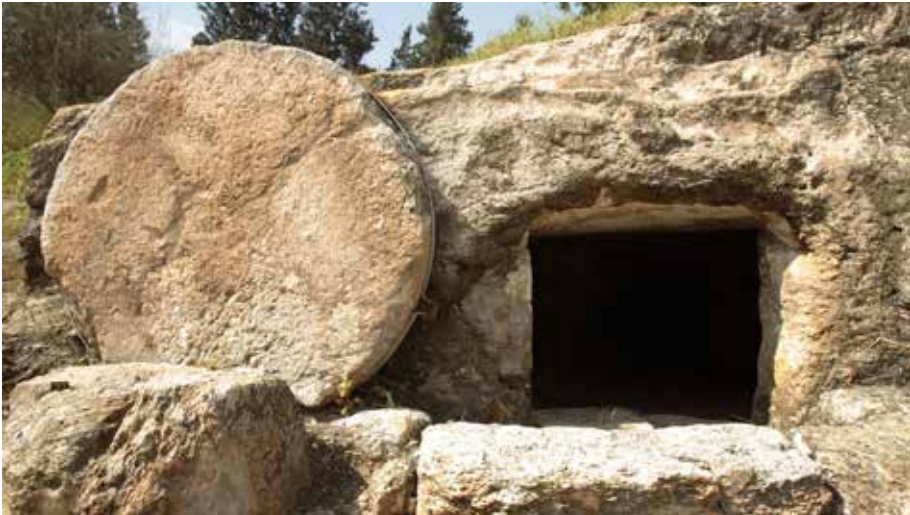

De geest van de Heere Jezus

De geest van de mens staat in Gods Woord voor zijn denkvermogen, voor zijn persoonlijkheid, ook voor zijn vermogen om met God te communiceren. Alleen de mens heeft een geest (Pred. 12:7, 1 Kor. 2:11, Luk. 8:55), de dieren niet. Ook de Heere Jezus had een echt menselijke geest. Want Hij is werkelijk 'gekomen in het vlees', heeft 'vlees en bloed aangenomen', en de mens bestaat uit geest, ziel en lichaam (1 Joh. 4:6; Hebr. 2:14; 1 Thess. 5:23). En ook dit aspect van het mens-zijn van onze Heere was blootgesteld aan het lijden:

- Vanaf het begin van Zijn bediening ondervond de Heere vijandschap en haat. Toen Hij een verlamde man wilde genezen, discussieerden Zijn vijanden over zijn optreden. Maar de Heere **onderkende in Zijn geest** wat ze besproken hadden. Hij was en bleef de alwetende God, ook als mens op aarde (Mark. 2:8).

- Bij het graf van Lazarus zag de Heere de totale omvang en de gevolgen van de zonde en het kwaad. Hij **werd heftig in de geest bewogen**. De macht van de dood stond voor Zijn geest – en hoewel Hij wist dat Hij kort daarna Lazarus weer terug in het leven zou roepen en Zelf de duivel eens deze macht over de dood zou afnemen (Hebr. 2:14-15), raakte Zijn innerlijk door dit feit diep in beroering (Joh. 11:33). Zo diep dat Hij zelfs weende!
- De Heere sprak met Zijn discipelen in de bovenzaal over geweldige zegeningen – maar er was een valse discipel binnen de kring, iemand die Jezus verraden zou. De geest van de Heere **raakte** nu – Hij wist immers al lang van Judas' houding – **in beroering** (Joh. 13:21). De diepte van het kwaad bij de mens beroerde het innerlijk van Jezus Christus. Het liet Hem zeker niet

koud – Hij leed juist bewust vanwege het besef van het kwaad.

- De lijdensweg van de Heere voerde over Gethsémané en Gabbatha (Joh. 19:13) naar Golgotha. Zijn ziel was verzadigd van het leed, Zijn hart gesmolten in Zijn binnenste. Maar Zelf had Hij als Persoon volledig de beschikking en 'zeggenschap' over Zijn leven. Zo kon Hij na een luide schreeuw **de geest geven**, sterven (Matth. 27:50). Dat was Zijn dood als Mens, als Verlosser. 'Christus is gestorven voor onze zonden' (1 Kor. 15:3)!
- Maar deze Heere ging niet slechts de dood in om verzoening te doen, Hij gaf Zijn geest over in de handen van de Vader. Hij vertrouwde Hem Zijn volmaakte leven **als Mens** toe – in diepe vrede (Luk. 23:46).

- Uiteindelijk – dat is nog een niveau 'hoger' – boog de Heere het hoofd en gaf de geest (Joh. 19:30). Het Griekse woord voor 'overgeven' drukt het nog sterker uit dan het woord in Lukas 23. Het drukt uit dat de Heere Jezus **als Zoon van God** Zelf Zijn leven werkelijk geven kon (Joh. 10:17-18). Zo goddelijk groot is onze Heere, ook in de dood!

Ik vind het erg moeilijk om de Heere Jezus in Zijn mens-zijn te bevatten; Zijn menselijke geest overstijgt mijn bevattingvermogen behoorlijk. Maar ik wil eenvoudig stilstaan bij Zijn grootheid als Mens en voor de vele aspecten van Zijn lijden, die Hij als Mens verdragen heeft.

Martin Schäfer

Oude olijfbomen in de hof Gethsémané

Uit alle volken, stammen en talen - Afar

Introductie op de serie over de volken, stammen en talen – van A tot Z

In Openbaring 5:9 lezen we over '...elke stam, taal, volk en natie'. Dat zijn er nogal wat! Bij geslachten (stammen), talen, volken en natiën horen natuurlijk verschillende definities, maar we hebben het in ieder geval over groepen mensen die onderling verbonden zijn door één of meerdere kenmerken.

Het is de wens van de redactie van Volg Mij! geweest dat er een serie zou komen over bevolkingsgroepen die niet, of minder bekend zijn. Tijdens het maken van deze serie, waarin van A tot Z steeds een volk uitgekozen en behandeld wordt, is het mij opgevallen hoe enorm veel werk en genade er nog nodig is om het evangelie te verspreiden. Anderzijds heb ik mij meerdere malen verbaasd over het werk dat God, soms al eeuwen lang, onder volken heeft gedaan die voor mij volstrekt onbekend waren.

Ik hoop - en de redactie zal met mij instemmen - dat deze artikelen u aanzetten tot gebed voor de onbereikten, de misleidde mensen, de vervolgden, de eenzamen en de arbeiders. Misschien mag het zo zijn dat het lezen over deze volken u niet alleen interesseert, maar ook gebed en dank oproept in uw hart.

P.S. De meest rijke 'bron van inspiratie' was voor mij de website www.joshua-project.net. Dit is een uiterst nuttige en leerzame website voor de lezer die zich zelf wat meer wil verdiepen in volken en het zendingswerk wereldwijd.

De Afar

'Ze hebben erg lange, lelijke gezichten', aldus de kronieken van de Ethiopische heerser. Deze ongenueanceerde opmerking beschrijft een bevolkingsgroep die in de Hoorn van Afrika leeft.

De Afar zijn een bevolkingsgroep die sinds mensenheugenis dit gebied van de wereld bewonen. Volgens de seculiere wetenschap heeft in het woongebied van de Afar één van de meest kritieke ontwikkelingen in de evolutie van de mens plaatsgevonden; vandaar dat het het apenfossiel (want dat is het!) Lucy dat daar gevonden is de naam 'Australopithecus Afarensis' (=mensaap uit Afar) gekregen heeft.

Terug naar de mensen die in het gebied wonen. De Afar tellen een niet gering aantal van 2,9 miljoen mensen. Dit best grote volk woont verspreid over met name Ethiopië, maar ook in Eritrea en Djibouti worden ze gevonden. De Afar hebben vanouds een nomadisch bestaan waarin ze als grootste economische activiteit kuddes geiten, koeien en kamelen hoeden.

Daarnaast drev-ven ze handel met naburige volken en handelaren. Nu een nomadisch bestaan niet meer altijd rendabel is, werken steeds meer mannen op één van de heetste plaatsen op aarde; de Danakil-woestijn. Hier wordt zout van het aardoppervlak geschept en verkocht, zoals op de foto te zien is.

De Afar is een volk dat vrij snel mee is gegaan in de islamisering van het Midden-Oosten en Noord-Afrika. Desondanks hebben de Afar elementen uit hun eigen heidense godsdiensten behouden, zoals het brengen van offers aan de zee, het aanbidden van bomen en het gebruik van zogenaamd geneeskrachtige middelen als bescherming tegen boze geesten.

Waar u voor kunt **bidden**, is dat 99% van de Afar die de islam in combinatie met natuurgodsdiensten belijden, toch zelf mogen gaan erkennen en belijden: 'Beschaamd moeten zijn allen die beelden dienen en zich op de afgoden beroemen. Buig u voor Hem neer, alle goden... Want U,

HEERE, bent de Allerhoogste over de hele aarde, U bent zeer hoog verheven boven alle goden' (Psalm 97:7,9).

De weinige Christenen die er zijn, zullen onderhevig zijn aan vervolging en uitsluiting. Wat zou het fijn zijn, als er bij de 0,9% Christenen uit dit volk er nog meer gerechtvaardigd mochten worden door het geloof in onze Heere Jezus Christus! Laten we ervoor bidden dat de weinige gelovigen die er onder de Afar zijn, kracht en moed mogen ontvangen om van de Heere Jezus te getuigen.

wordt vervolgd.

Timothé Luimes

Hebreeën

(...) hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen!

Hebreeën 9:14

Hebreeën ('reizigers of pelgrims') vermeldt geen schrijver (hoewel de brief ongetwijfeld door Paulus geschreven is), maar begint met God en laat zien dat de openbaring van het Nieuwe Testament overeenkomt met het Oude Testament. Maar dat die toch ook in groot contrast staat met die van het Oude Testament. De profetieën, typen en voorafbeelden de personen vinden volgens deze brief hun prachtige vervulling in het feit dat God nu vanuit de hemel spreekt in de persoon van Zijn Zoon, de Schepper en Onderhouder van alle dingen. Zijn eeuwige Godheid en Zijn ware Mensheid worden duidelijk en zorgvuldig verklaard. Hijzelf vervangt iedere oudtestamentische gedeeltelijke openbaring van de gedachten van God.

Zijn grote verlossingswerk wordt gezien in de eeuwige waarde ervan voor God. Hij wordt gezien als binnengegaan in de hemel zelf, waar Hij de zekerheid van een hemelse en eeuwige erfenis bewerkt voor alle verlostten – een contrast met

de aardse hoop van Israël. Hij is de grote Hogepriester, Die de hemelen is doorgegaan, door Wie wij tot God kunnen naderen en Hem kunnen aanbidden, en Die in al onze behoeften kan voorzien en met onze zwakheden kan meelijden. (Zie Hebr. 4:14-15)

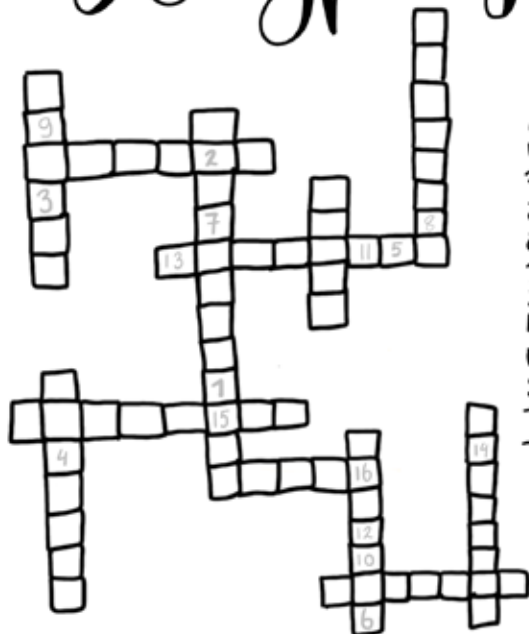
De gelovige wordt dus gezien als op aarde, maar in het bezit van een hemelse hoop, en zo is hij dus in de ware zin van het woord een 'reiziger' door een vijandige wereld. Alle godsdienst met een aards karakter (zelfs het judaïsme, dat voorheen door God was ingesteld) wordt beschouwd als een 'legerplaats' die vijandig staat tegenover de heerlijkheid van deze hemelse openbaring. De gelovige wordt vervolgens opgeroepen om uit te gaan tot de Heere Jezus 'buiten de legerplaats' (13:13).

Hebreeën is een boek dat waardevol is vanwege de heldere scheidslijnen wat betreft het geloof, de wandel en de eredienst van de gelovige.

Leslie M. Grant

Los jij het op?

Legpuzzel

ANDREAS
 BARTHOLOMEÛS
 FILIPPUS
 JAKOBUS
 JAKOBUS
 JOHANNES
 JUDAS
 MATTHEÛS
 PETRUS
 SIMON
 THADDEÛS
 THOMAS

----- W ----- V -----

En jij?

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?

Deel 7: En zolang ik niet volwassen ben?

*Hoe belangrijk is het dat wij rustig afwachten tot het **Gods tijd** is. Dat geldt bij alle beslissingen in ons leven. En het geldt zeker ook bij relaties. Gods Woord laat ons nergens zien dat we een 'probeer-relatie' moeten starten. De wereld wil je laten zien hoe 'leuk' het zogenaamd is om een relatie aan te knopen met het één of andere meisje; je kunt haar dan 'uitproberen'. En als ze je niet bevalt, kun je haar altijd nog dumpen tegen de tijd dat je volwassen bent. Of zelfs morgen al... In de tussentijd is het stoer dat je kunt meedoen in je klas: je klasgenoten hebben allerlei relaties, en jij als tiener van 16 of 17 hebt ook een vriendinnetje of een vriend... Dan ga je tenminste niet af...?!*

Het is ontstellend hoe ook in Christelijk Nederland met groot gemak wordt omgegaan met zulke 'test-relaties'. Zelfs predikanten en jeugdwerkers schrijven erover alsof het aan te bevelen zou zijn.

Daarbij wordt vergeten:

1. dat het ingaat tegen Gods Woord;
2. dat ook verbroken (tiener-) relaties al voor onnoemelijk veel emotionele schade hebben gezorgd;
3. en dat Gods 'handleiding' nergens zo'n optie open heeft gelaten; en dat het een zonde is om tegen de principes van onze Schepper in te gaan – of je het nu zo voelt of niet.

In de loop van de tijd heb ik met verschillende ouderen gesproken, die zeiden: in onze tijd werd daar heel makkelijk mee omgegaan; een verkeering was iets vanzelfsprekends, en als het niet ging, maakte je het uit; we wisten niet beter...

Veel verkeringen hebben, alleen door genade, wél een goede afloop gekend. Daarvoor mogen we dankbaar zijn. Maar is een 'test-relatie' de *Bijbelse* weg? Is het *Gods* weg van zegen? Nee!

Gods Woord laat zien dat de Gemeente de Bruid van het Lam is; eenmaal zal de Bruiloft plaatsvinden, dan wordt ze de 'vrouw van het Lam' genoemd (Openb. 19:7-8, 21:9). In de tussentijd is ze als een reine maagd aan Christus verloofd (2 Kor. 11:2 Telos Vert.).

De relatie tussen een man en een vrouw moet die relatie tussen Christus en Zijn Gemeente weerspiegelen, zoals Efeze 5 ons onderwijst.

Het is dus duidelijk waarvan volgens Gods Woord verloving en huwelijk hier op aarde spreken: van de hemelse relatie tussen Christus en Zijn bruid.

Maar Christus heeft vóór die verloving niet eerst een 'test-relatie' met de Gemeente gehad. Ook om die reden bestaat zoiets niet in Gods plan!

Aleen al daaruit blijkt duidelijk: ook voor ons is er geen ruimte voor een testperiode. We zijn zwak, we kunnen ons vergissen; het is altijd nog beter een verloving uit te maken dan blind een verkeerde beslissing door te drukken terwijl je grote twijfels hebt over je aanstaande huwelijk.

En tóch blijft staan: Gods Woord biedt geen ruimte voor de praktijk van vrijblijvende verkeering, testrelaties e.d. **Of** je bent volwassen en je bent ervan overtuigd dat je voor elkaar bestemd bent; **of** je begint er niet aan. Dat is ook verreweg de beste bescherming tegen de grote emotionele schade die we overal zien door verbroken vriendschappen, 'verkeringen' e.d.

We vinden in de Schrift deze opdracht: '*... dat u de liefde niet op*

wekt of aanwakkert, voordat het **haar** behaagt' (Hoogl. 2:7, 3:5). En Hooglied 8:4 stelt de vraag: '**Waarom** zou u de liefde opwekken of aanwakkeren, voordat het **haar** behaagt'? Letterlijk staat er drie keer: 'voordat het behaagt', d.w.z. voordat het **God** welgevallig is. Jongen, meisje, waarom zou je de liefde aanwakkeren, als het toch overduidelijk de tijd nog niet is, omdat je gewoon niet volwassen bent!

Ja, ik weet wel, dat dit totaal ouderwets is volgens de mening van je klasgenoten. Maar is het dat ook volgens jou? Heeft Gods Woord écht alle gezag over je? Neem je de handleiding van je Schepper nog serieus? Als je dat doet, zal het tot je zegen zijn; maar als je die naast je neerlegt, zul je er zelf veel schade van ondervinden.

Ik neem maar één voorbeeld: een jongen van 16 die dwars tegen de wil van zijn ouders in, een relatie aanknoopt met een heel lief meisje. Ze waarschuwen hem: dit gaat mis, maar in zijn 'liefde' (lees: blinde verliefdheid) zet hij door. Na een paar jaar 'maakt ze het uit'. En hij? *God heeft me zo teleurgesteld, ik zeg Hem vaarwel...*

Was het God Die hem teleurstelde? Welnee. Zijn eigen vlees had hem in de valkuil gelokt...

Gods Woord geeft ons een paar heel heldere uitgangspunten, die

zeker ook voor jou als tiener gelden:

- ✓ 'Het is goed voor een mens geen vrouw aan te raken' (1 Kor. 7:1).
- ✓ 'Ik heb een verbond gesloten met mijn ogen; hoe kan ik dan begerig naar een jonge vrouw kijken?' (Job 31:1).

Job voegt er de vraag aan toe of die God soms Jobs levenswegen niet zou zien? (vs 4). Zeker – jouw Schepper ziet ook alles wat jij doet.... Ook hoe je steeds weer het gezelschap opzoekt van die ene tiener die je zo lief vindt... En jezelf daardoor steeds weer in vuur en vlam zet... Wat ik heus wel kan begrijpen, je bent niet de eerste... Maar het is wel spelen met vuur...

In Ruth 2 raadt Boaz Ruth aan dicht bij de meisjes te blijven (vs 8); in vers 21 blijkt dat Ruth dat niet goed heeft opgepikt, want zij herinnert zich dat hij haar naar zijn knechten had gestuurd. Haar schoonmoeder Naomi corrigeert haar vriendelijk in vers 22 en laat haar zien: het gezelschap waar jij thuishoort, zijn de jonge vrouwen.

Ik hoop van harte dat je die les ook wilt leren. Het zal tot je zegen zijn.

Wordt vervolgd.

Erwin H.W. Luimes

Heb jij weleens verlangd ...

...te leven in de tijd dat de Heere Jezus hier op deze aarde was? Misschien wil jij graag weten hoe Hij eruit zag en was je Hem graag enkele dagen op Zijn weg gevolgd. Dan was je erachter gekomen hoe Hij in liefde en barmhartigheid met de mensen omging en had jij Zijn woorden van genade en waarheid gehoord. Mogelijk had je zelfs een wonder gezien!

Hoe mooi dat ook geweest zou zijn – sinds de Heilige Geest in iedere gelovige woont en Gods Woord ons volledig ter beschikking staat, heb je in feite méér. Hoe Hij als mens eruit zag weet je niet, maar je ziet veel meer dan de discipelen toen hebben gezien. Hieronder zie je een vergelijking:

Een leven in de tijd van de Heere Jezus

Het zijn maar weinig gebeurtenissen die jij begrijpt.

Dat wat jij ziet, is een beperkte waarneming.

Na verloop van tijd kun jij je bepaalde gebeurtenissen (of details daarvan) niet nauwkeurig meer herinneren.

Je begrijpt veel woorden en handelingen van de Heere Jezus niet (net zoals de discipelen ze eerst ook niet begrepen).

Gods Woord

Het is een volmaakte samenstelling van gebeurtenissen die God ons gegeven heeft. Hier beschrijft God ons Zijn volmaakte visie op de dingen.

De gebeurtenissen zijn betrouwbaar opgeschreven. Je kunt ze altijd weer nalezen en ze veranderen niet. Door de Heilige Geest mag je de diepere betekenis leren kennen, die achter de woorden en handelingen schuilgaat.

Er zijn nog meer punten die de waarde bepalen van het volmaakte Woord van God. Enkele daarvan vind je in Hebreëën 4:12 en 13

Want het Woord van God is

- levend
- en krachtig
- en scherper dan enig tweesnijdend zwaard,
- en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg,
- en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.
- en er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

De dagelijkse Bijbeloverdenking (8)

We hebben al gezien, dat het lezen in de Bijbel als Bijbeloverdenking een belangrijk onderdeel in het leven van een gelovige zou moeten zijn. Wij hebben allemaal die overdenking nodig. Nu kan je je afvragen: wanneer zullen we in de Bijbel lezen?

Wanneer houden wij onze overdenking?

Ieder mens heeft een persoonlijkheid die hem van andere mensen onderscheidt. Onze aanleg is steeds verschillend, we hebben heel verschillende voorkeuren en ook gewoontes. Dus moeten we voorzichtig zijn op de een of andere manier voorschriften te willen geven. Toch hebben we de indruk dat God ons ook iets over tijden en tijdstippen zegt.

Vroeg in de ochtend

Over de Heere Jezus lezen we: 'En 's morgens vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf Zich naar een eenzame plaats, en bad daar' (Mark. 1:35). De Heere Jezus heeft ons door middel van Zijn leven een voorbeeld nagelaten – dat mogen wij ook betrekken op het tijdstip van onze overdenking, onze stille tijd met Hem. Wanneer Hij de tijd in het ochtendgloren gebruikt heeft om alleen met Zijn Vader gemeenschap te onderhouden, dan is dat ook voor ons een aan te bevelen tijdstip. Vaak is dit het enige moment

op de dag dat we niet gestoord worden. Als eenmaal de 'normale' dagelijkse bezigheden beginnen, is die rust er niet meer. Dat geldt niet alleen voor jonge moeders, van wie de kleine kinderen daarna meestal alle aandacht opeisen. Het geldt ook voor jonge mensen, bij wie daarna de school, de werkgever, de universiteit of ook het gezin (en niet in het minst bij velen de smartphone) de aandacht opeisen.

Iemand heeft ooit gezegd: 'Voordat ik met mensen communiceer, wil ik met mijn Heere, met God, mijn Vader, gemeenschap onderhouden hebben en met Hem gesproken hebben.' Is dat ook niet een vraag naar wat voor jou voorrang heeft?

Ook David kende dit vroege moment op de dag en gebruikte die voor de persoonlijke verbondenheid met God: 'O God, U bent mijn God! U zoek ik vroeg in de morgen; mijn ziel dorst naar U, mijn lichaam verlangt naar U in een land, dor en dorstig, zonder water' (Ps. 63:2). Was deze 'vroege' uitwisseling met God misschien ook één van de geheimen van zijn geloofskracht?

Mogelijk ken jij de oude, maar o zo goede spreuk: 'Zonder gebed en Gods Woord kun je niet op weg gaan!' Dat is beslist een heel goed advies. Want alles wat in de loop van de dag over jou heen zal komen, zul jij uiteindelijk alleen dan aankunnen als je vooraf met jouw Heere gesproken hebt. Als jij je bewust geworden bent van jouw afhankelijkheid van Hem en Zijn leiding. Als jij van Hem de

route voor de dag vandaag ontvangen hebt.

Dat geldt ook voor mensen die last hebben van ochtendhumeur. Zoals gezegd – wij willen niets voorschrijven. Maar kan het werkelijk lukken, zonder een instructie van boven en het gebed naar boven, om de dag te beginnen en deze door te komen? Ook al is het maar één vers en maar een kort gebed. Maar neem er de tijd voor! 's Avonds zul je merken dat het jou geholpen heeft de dag door te komen.

's Avonds

Onze Heere heeft de nabijheid van Zijn Vader niet alleen 's morgens gezocht. Natuurlijk – Hij leefde altijd in nauwe verbondenheid met Hem. Maar God vertelt ons ook, dat de Heere 's avonds deze speciale stilte met Zijn Vader zocht: 'En toen Hij de menigte weggestuurd had, klom Hij de berg op om er in afzondering te bidden. Toen het avond was geworden, was Hij daar alleen' (Matth. 14:23).

Net zoals het raadzaam is met de stille tijd de dag te beginnen, is het net zo goed om met een overdenking de dag te beëindigen. Juist voor de 'mensen met ochtendhumeur' is dat een gelegenheid, meer tijd ervoor te nemen om 's avonds over Gods woorden na te denken. En ook voor degenen die heel vroeg met hun dagelijks werk beginnen, is er de afsluiting van de dag, om zich deze bijzondere verbondenheid met God niet te laten afnemen.

Twee getuigenissen

Soms laten wij ons ook door middel van voorbeelden en citaten van gelovige mannen en vrouwen inspireren om zo te handelen, dat het tot eer van God is. Daarom geef ik tot slot twee tips van voorbeeldige gelovigen door.

John Bunyan, de auteur van het bekende boek 'De Christenreis', heeft eens gezegd: 'Wie 's morgens voor God wegloupt, zal Hem de rest van de dag nauwelijks nog vinden.'

Elisabeth Elliot, de echtgenote van de bekende zendeling in Zuid-Amerika, Jim Elliot, heeft ooit geschreven: 'De beste tijd zal voor de meesten de vroege ochtend zijn. Niet omdat wij zo graag uit ons bed springen, maar omdat dit het enige moment is dat we hoogstwaarschijnlijk niet gestoord worden, en omdat het het beste is eerst met God te communiceren, voordat we met de mensen spreken.'

Manuel Seibel

'De Heere HEERE, ... wekt Mij elke morgen, Hij wekt Mij het oor, zodat Ik hoor als zij die onderwijs ontvangen'
(Jes. 50:4)

De nieuwe natuur en het dagelijks leven

De brieven van Johannes zijn op enkele plaatsen niet gemakkelijk te begrijpen. Veel uitspraken van de apostel Johannes zijn schijnbaar niet in overeenstemming te brengen met onze alledaagse ervaringen. Maar er is een belangrijke sleutel om de brieven te gaan begrijpen ...

Dit weet je waarschijnlijk: Hoewel veel op aarde complex en gecompliceerd is, wordt in het scheikundeonderwijs alles herleid tot 118 basiselementen (het periodiek systeem). En zelfs van deze 118 elementen zijn er vele in ons dagelijks leven (of op z'n minst in ons verstand) trouwens niet belangrijk. Maar wie bepaalde processen in de natuur begrijpen en de juiste conclusies wil trekken, moet de basiselementen en hun eigenschappen kennen.

De apostel Johannes houdt zich net zoals een chemicus bezig met de basiselementen en laat de 'vermenging' met het dagelijks leven ook weleens toe. Zin in voorbeelden? Hier komen er twee:

- 'Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is' (1 Joh. 3:9).

- Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt; maar wie uit God geboren is, bewaart zichzelf en de boze heeft geen vat op hem' (1 Joh. 5:18).

We zouden de uitspraken van deze twee verzen als volgt kunnen samenvatten: wie uit God geboren is

- ... zondigt niet.
- ... kan niet zondigen.
- ... bewaart zichzelf.
- ... de boze heeft geen vat op hem.

Dat lijkt er niet op alsof Johannes hier over ons schrijft, nietwaar?

Zondigen wij niet allen vaak, en laten wij ons niet steeds weer door de duivel tot het kwade verleiden? Ja, dat is helaas zo. Toch zijn de uitspraken van Johannes waar. Hoe kunnen we de schijnbare tegenstrijdigheid tussen onze dagelijkse levenspraktijk en deze Bijbelverzen doorgronden?

De sleutel om dit te begrijpen, is de bijzondere manier waarop Johannes schrijft: de apostel gebruikt vaak **een abstracte manier van bewoordingen**; Hij stelt een zaak voor zoals die in principe is, en laat de invloeden die hiermee in strijd zijn, en ondergeschikte punten, weg. Hij concentreert zich op dat wat wezenlijk is.

En wat is dat wezenlijke bij de gelovigen? Dat is het nieuwe leven dat zij bij het opnieuw geboren worden, ontvangen hebben. Daarom beschrijft Johannes in de geciteerde verzen de gelovigen

gen drie keer als degenen die uit God geboren zijn. Wie uit God geboren is, heeft eeuwig leven en wordt in Gods ogen door dit leven gekarakteriseerd.¹

Laten we aannemen dat iemand zou zeggen: 'Het leven van een vis speelt zich in het water af' – dan zou je het zeker met hem eens zijn. Veel soorten springen dan wel graag uit het water, en de klimbaars overleeft zelfs enkele dagen op het land. Maar dat verandert niets aan het principe: tot de natuur

Klimbaars

¹Ook na het opnieuw geboren zijn woont in de gelovige nog de oude natuur, het 'vlees' – dat is de reden dat wij steeds weer zondigen in woord en daad (zie 1 Joh. 1:8; 2:1; 5:16). Maar God heeft het vlees in de dood van Christus als Rechter veroordeeld. Bij de opname van de Gemeente zal de gelovige de oude natuur afleggen, terwijl hij de nieuwe natuur voor altijd bezit. Nu al ziet God ons in de nieuwe natuur:

wij staan niet meer als zondaars voor God.

van de vis hoort niet de lucht of het droge op het land, maar alleen het water. En bij de nieuwe natuur van een kind van God horen geen zonden. Wie uit God geboren is, beschermt zich, en de duivel kan hem niet tot het kwade verleiden. De gelovige heeft een natuur die niet eens in staat is te zondigen.

Consequenties

Misschien is het nu wat duidelijker geworden wat Johannes in de twee geciteerde verzen wil zeggen. De nieuwe natuur van de gelovige kan niet, wil niet en zal niet zondigen. Juist door deze nieuwe natuur is de gelovige gekarakteriseerd, zij bepaalt zijn leven. Maar wellicht stel jij nu de vraag: Wat baat het mij, dat Johannes de zaak zo abstract benadert, wanneer ik in mijn concrete dagelijkse leven toch 'vaak struikel' (Jak. 3:2)?

Twee antwoorden hierbij:

1. Het is fantastisch, dat wij onszelf zo mogen zien zoals God dat in deze verzen laat zien: het eeuwige leven vormt in Zijn ogen ons 'werkelijk bestaan'! En dit leven dat God ons gegeven heeft, maakt het voor ons mogelijk dat wij naar Zijn denkbeelden kunnen leven. Daar mogen we werkelijk dankbaar voor zijn! De zonde woont dan nog wel in ons – maar dat moet ons geenszins verhinderen, dat wij heilig leven en de aanvallen van de vijand met succes weerstaan. De apostel Johannes zegt: 'Wie uit God geboren is, bewaart zichzelf.'

2. Bovendien wordt dit duidelijk: als wij zondigen, handelen wij volledig in tegenspraak met de nieuwe natuur die we bezitten, omdat wij uit God geboren zijn. Elke zonde is voor een kind van God daarom tegennatuurlijk. Het is niet iets dat 'alleen zo maar gebeurt' en wat 'nu eenmaal zo is'. Omdat de apostel Johannes de dingen abstract beschrijft, beseffen wij hoe erg en ongepast elke zonde voor een gelovige is. Dat brengt ons er de ene kant toe, dat we tegenover de boze waakzaam zijn, en het leidt ons er de andere kant toe, dat we onze zonden serieus belijden, wanneer wij gefaald hebben.

Heilszekerheid

Tot slot nog een opmerking. Veel jonge Christenen laten zich door de abstracte uitspraken van Johannes in verwarring brengen. Ze twijfelen eraan of ze wel een kind van God zijn, omdat ze in hun leven nog zoveel zonde zien.

Maar daarvoor heeft Gods Geest ons deze woorden (zie bijv. 1 Joh. 3:9; 5:18) niet gegeven. Integendeel, deze woorden moeten degenen die weten dat hun zonden vergeven zijn, juist in het geloof bevestigen.

Wie echter geen heilszekerheid heeft, kan door middel van andere plaatsen uit de eerste brief van Johannes tot innerlijke rust gebracht worden. Wanneer jij jouw zonden voor God beleden hebt, dan mag je weten dat Hij jou de zonden vergeven en jou van alle ongerechtigheid gereinigd heeft (1 Joh. 1:9). Heb je jouw vertrouwen op de Heere Jezus gesteld? Geloof dan God op Zijn woord, Die zegt dat jij eeuwig leven hebt (1 Joh. 5:13). Gods Woord is volmaakt en is bij machte ons altijd te geven wat wij voor ons menselijk innerlijk nodig hebben.

Gerrid Setzer

Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is. 1 Johannes 3:9

Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt; maar wie uit God geboren is, bewaart zichzelf en de boze heeft geen vat op hem. 1 Johannes 5:18

Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. 1 Johannes 1:9

Tegenstrijdigheden in de Bijbel?

dr. Stefan Druieke & Arend Remmers
**TEGENSTRIJDIGHEDEN
IN DE BIJBEL?**

Steeds weer worden Christenen met schijnbare tegenstrijdigheden in de Bijbel geconfronteerd. Of, dat een uitspraak in Gods Woord niet zou kunnen kloppen, en dat deze daarmee zou bewijzen dat de Bijbel helemaal niet Gods Woord kan zijn.

Het boek heeft 183 bladzijden en kost € 12,95

Ook op het internet circuleren lijsten met zogenaamde tegenstrijdigheden en fouten in de Bijbel. Juist aanhangers van de islam proberen op deze manier Gods Woord in diskrediet te brengen. Bij hen bestaat er daarom een wijdverspreide lijst van zulke schijnbare tegenstrijdigheden. Gelovigen die verantwoordelijk zijn voor homepages en internetfora, worden steeds weer met dergelijke beschuldigingen en vragen geconfronteerd. Hetzelfde geldt voor Christenen die aan boekentafels of Bijbelkraampjes Bijbels en Christelijke flyers uitdelen.

Tegen deze achtergrond is het boek 'Tegenstrijdigheden in de Bijbel?' van Stefan Drüeke en Arend Remers een heel behulpzaam naslagwerk. Het boek helpt de lezer om over de meest gangbare bedenkingen tegen Gods Woord telkens een gefundeerd antwoord in te brengen, dat op Gods Woord gebaseerd is. Want over het algemeen legt Gods Woord zichzelf uit.

De auteurs laten onder andere zien, dat uiteenlopende uitspraken op verschillende plaatsen in de Bijbel niet noodzakelijk tegenstrijdig hoeven te zijn. Als we bijvoorbeeld aan de vier Evangelieën denken, dan is het onmogelijk daaruit een nauwkeurige reconstructie van het leven van de Heere Jezus te maken. Soms kunnen uitspraken van de vier Evangelieën tegenstrijdig

lijken, hoewel deze het leven van de Heere Jezus eenvoudigweg vanuit een verschillend oogpunt beschrijven en daarom telkens waar zijn. Hetzelfde geldt voor enkele historische geschiedenissen in het Oude Testament.

In het voorwoord wijzen de auteurs erop, dat om een tegenstrijdigheid te ontzenuwen het voldoende is, om een enkele plausibele verklaring te leveren. Daarom is het niet nodig elke keer een andere benadering voor de uitleg te noemen, zelfs indien er meerdere zijn en men persoonlijk misschien ook wel de voorkeur geeft aan een andere verklaring.

Bovendien is het niet het doel van het boek om alle mogelijke tegenbewijzen te leveren. Zo kunnen we dankbaar vaststellen, dat voor alle vermelde vragen een overtuigende en begrijpelijke verklaring beschikbaar is. Het boek bevat 216 bladzijden waarin 131 vragen en tegenstrijdigheden behandeld worden. De taal is goed te begrijpen, de antwoorden zijn kernachtig en daarom goed leesbaar.

De vragen zijn chronologisch volgens vindplaats in Gods Woord gesorteerd, zodat je snel iets vindt als je een vraag bij een Bijbelvers zoekt. Bovendien is er zowel een register van Bijbelplaatsen als van trefwoorden, die als verdere hulp nuttig zijn.

Het boek is verschenen bij:

Volgmij!- uitgeverij 'Uit het Woord der Waarheid' en kost €12,95 en is verkrijgbaar via de website: www.uhwdw.nl

Manuel Seibel

Fragment uit het boek (blz. 47, 48):**19. Hebben sprinkhanen slechts vier poten?**

"Alle gevleugelde [Hebreeuws oph] krioielende dieren¹ die op vier poten gaan, zijn voor u iets afschuwelijks. Maar deze mag u wel eten van alle gevleugelde insecten die op vier poten gaan en die naast hun poten een stel springpoten hebben om daarmee over de grond te springen. Daarvan mag u de volgende eten: elke soort veldsprinkhaan [Hebreeuws arbeh], elke soort sabelsprinkhaan [Hebreeuws solham], elke soort krekel [Hebreeuws chargol] en elke soort doorsprinkhaan [Hebreeuws chagab]. Maar alle gevleugelde [Hebreeuws oph] insecten die vier poten hebben, zijn voor u iets afschuwelijks" (Leviticus 11:20-23)."

"Krioielende of wemelende dieren" is een verzamelnaam voor kleine dieren. Daaronder vallen wormen, insecten en spinnen. Wie daar verstand van heeft, weet dat wormen geen poten hebben en dat insecten zes en spin-

nen acht poten bezitten. Omdat er in deze Bijbelse tekst gesproken wordt over gevleugelde dieren, kan dit niet slaan op wormen of spinnen. Maar insecten hebben zes poten en niet vier. De zin erna "die naast hun poten een stel springpoten hebben om daarmee over de grond te springen" verklaart hoe we dit woord moeten verstaan: Onder vleugels en 4 poten verstaan wij de hoofdbouw van de gevleugelde insecten (pterygota); daar komen bij de sprinkhaan, nog twee speciale ledematen bij: de springpoten.

Dieren met springpoten mochten gegeten worden; andere gevleugelde insecten met speciale ledematen echter niet. Een voorbeeld daarvan kan zijn de nauwe verwanten van de sprinkhaan, zoals de bidsprinkhanen (mantodea). De bekendste daarvan is de gewone of Europese bidsprinkhaan. Deze dieren zijn gevleugeld, hebben vier poten en twee vangarmen. Vermoedelijk werden deze dieren vroeger anders ingedeeld dan in de huidige biologie het geval is. Als basiskenmerken golden vleugels, vier gelede delen (die er precies gelijk uitzagen) en daarbij kwamen dan nog twee gelede delen die speciaal gebouwd waren of er anders uitzagen. De laatste zin moeten we dus zo verstaan: alle insecten - met als hoofdbouw vleugels en vier poten - waarvan de extra gelede delen niet geschapen zijn om te springen, mochten niet gegeten worden.

¹ HSV vert.: insecten.

(door Stefan Drüeke/Arend Remmers)

Huichelen – eerlijk gezegd

Het huichelen behoort tot één van de buitengewoon lelijke thema's in het Nieuwe Testament. Deze schijnheiligheid is een verfijnde vorm van liegen.

Om te liegen hoef je 'slechts' onwaarheid te spreken, om te huichelen moet je de onwaarheid leven. We kunnen goed begrijpen dat de Heere Jezus, Die de gedachten van de mensen kon zien (Matth. 9:4), op verschillende plaatsen in het Nieuwe Testament de hypocrisie onder de mensen van Zijn tijd meedogenloos blootlegde. Zeventien keer noemt de Heere in de Evangeliën zijn tegenstanders 'huichelaars'. Dit oordeel vindt een treurig hoogtepunt in Mattheüs 23, waar Hij de Farizeeën niet minder dan zes of zeven keer 'huichelaars' noemt, en daarbij de verschillende kenmerken van hun huichelachtigheid blootlegt.

Ook bij andere gelegenheden, bijvoorbeeld bij de vraag naar het betalen van belasting (Matth. 22:15-22), ontmaskert de Heere het huichelen van Zijn tegenstanders. In dit geval was het huichelen heel erg schaamteloos: de Farizeeën bedachten een geschikte vraag, om de Heere 'in de val te lokken'. Vervolgens gingen ze naar de Heere, vleiden Hem met lovende woorden, en stelden daarna hun vraag, alsof ze werkelijk waarde hechtten aan de mening van de Heere. Ook voor ons zou een dergelijk gehuichel – als wij daar al mee te maken zouden hebben – in strijd zijn met de opvattingen van de Heere Jezus.

Laten we dit treurige thema hiermee niet simpelweg afdoen. Niet altijd is de hypocrisie zo schaamteloos: vaak komt ze daarom ook in een onschuldige vorm, zodat wij helemaal niet denken aan huichelen. Waarom zou het bijvoorbeeld huichelen zijn, als ik iets over het weer zeg (Luk. 12:54-57)? Of als ik me bereid verklaar mijn broeder te helpen (Matth. 7:3-5) of als ik aan mijn overtuiging vasthoud (Luk. 13:10-17)?

Het is de moeite waard deze drie gebeurtenissen eens beter te gaan bekijken. Want in alle drie de gevallen gaat het niet om bewust, schaamteloos huichelen – althans, er wordt op dit moment niet moedwillig gedaan alsof – maar om een meer subtiele vorm die ik net zo goed zou kunnen gebruiken, misschien zelfs zonder dat ik het in de gaten heb: een bepaald soort onevenwichtigheid in het beoordelen van geestelijke kwesties. Dat klinkt gecompliceerder dan het is. We zullen de drie gebeurtenissen eens beter gaan bekijken en daarbij vaststellen, dat ook wij niet altijd vrij zijn van dit soort huichel.

'Er komt hitte'

In Lukas 12:54-56 verwijt de Heere Jezus de mensen van Zijn tijd dat ze 'hun tijd niet weten te duiden'. Om duidelijk te maken wat er in hun gedrag niet correct was, brengt de Heere twee gewone alledaagse waarnemingen ter sprake. Wanneer er een wolk uit het westen opkwam (uit de richting van de Middellandse Zee), wisten de mensen dat er regen zou komen. Maar wanneer

de wind uit het zuiden kwam (uit de richting van de Sinaiï-woestijn), wisten de mensen dat ze hitte te verwachten hadden. Deze verbanden waren voor iedereen eenvoudig herkenbaar en behoorden tot ieders algemene ontwikkeling.

De Heere mocht van Zijn volk verwachten dat het 'deze tijd' met dezelfde vanzelfsprekendheid zou beoordelen, want de toenmalige tijd was echt niet moeilijk te beoordelen:

- Het land Israël hoorde bij het Romeinse Rijk. De munten die in omloop waren, waren Romeinse munten (Matth. 22:20-21), de Romeinse rechtsspraak was gesteld boven de Joodse (Joh. 18:31). Al eeuwenlang was er geen koning op Davids troon geweest, en de tien stammen waren nooit uit de ballingschap teruggekeerd. Het was overduidelijk dat God Zijn volk niet meer erkende en dat het daardoor politiek onbelangrijk geworden was – een pijnlijk contrast met de glorierijke tijden onder koningen

als David, Salomo en Josafat. Deze duidelijke feiten werden echter door de leiding van het volk ontkend (Joh. 8:33).

- Er waren in die tijd veel mensen die onder invloed van demonen waren (Mark. 1:32-34). Het religieuze leven was een 'moeilijk te dragen last' geworden (Math. 23:4), omdat de geestelijke leiding Gods voorschriften óf overmatig zwaar maakte óf door toegevoegde menselijke overleveringen krachteloos maakte (Mark. 7:13). Voor zover wij weten had God al vele generaties Zich niet meer tot Zijn volk gericht door middel van een profeet. De 'geestelijke armoede' was net zo overduidelijk als de treurige politieke toestand.

De Heere ontmaskert daarom de houding van de schare als zijnde huichelachtig, omdat ze Zijn oordeelsmacht voor scherpzinnig en wijs hield, maar voor de geestelijke toestand van hun tijd, die toch zo overduidelijk niet in orde was, blind was. Moest het niet het verlangen van een Jood zijn, het Goddelijke oordeel dat op het volk rustte, door gebed en bekering af te wenden? In plaats hiervan sloten de mensen de ogen voor het komend oordeel, en de Heere Jezus sluit Zijn waarschuwing voor deze vorm van huichelen af met de ernstige aankondiging, dat Zijn volk de onafwendbare straf tot 'de laatste cent' zou moeten betalen.

Een dergelijke miskennis

van de geestelijke toestand kan ook bij ons voorkomen. Misschien sluiten ook wij liever de ogen voor de huidige toestand van het Christendom. Is het voor ons duidelijk, hoe ver de Gemeente als geheel zich van Gods denkbeelden verwijderd heeft? En is het bij mij en jou in de plaatselijke gemeente echt alles zó als God het wil? De gemeente in Laodicea was ook blind geworden voor haar eigen toestand (Openb. 3:17-18) – de Heere Jezus raadt haar aan, 'ogenzalf' te kopen, opdat ze zal kunnen zien.

Als ik eerlijk tegen mijzelf ben, herken ik veel daarvan bij mijzelf; ik verberg liever veel wat niet in orde is, omdat ik dat pijnlijk vind. En ik spreek in plaats daarvan liever over onschuldige onderwerpen, alsof alles prima in orde is.

Splinter en balk

Ging het bij het hierboven vermelde onderwijs nog om de toestand van het hele volk, de gelijkenis van de splinter in het oog van de broeder (Matth. 7:3-5) betreft vooral de eigen, persoonlijke toestand. Het kan best zo zijn dat mijn broeder een splinter in zijn oog heeft. Wie zelf zoiets al eens meegeemaakt heeft, weet hoe pijnlijk en onverdraaglijk dat is. Dan is het toch mooi dat ik mijn broeder verlichting wil verschaffen, door de splinter uit zijn oog te verwijderen: zelf kan hij dat natuurlijk niet.

Toch noemt de Heere Jezus de hulp-

vaardige mens een 'huichelaar'. Niet de hulpvaardigheid op zich wordt veroordeeld, maar de Heere verlangt dat de helper bij zichzelf begint. Want hij heeft een balk in zijn eigen oog! Dat is zo 'n dramatisch beeld dat het gewoon onrealistisch is: hoe kan ik nu een hele balk in mijn oog hebben, en dan nog gewoon doorgaan, alsof met mij alles in orde is? Ondenkbaar!

Wat echter denkbaar is (en realistisch!), is een zodanige wanverhouding in de beoordeling van geestelijke misstanden, dat de Heere die hier als huichelen brandmerkt. Het kan een natuurlijke neiging zijn om eigen fouten te bagatelliseren en de fouten van anderen aan de kaak te stellen. Maar God veroordeelt deze neiging op veel plaatsen in Zijn Woord.

Wanneer we voor onze eigen fouten 'verzachtende omstandigheden' aanvoeren, of denken dat het eerder een 'zwakte' is dan een 'fout', dan zouden we voor de fouten van onze broeder dezelfde milde maatstaf moeten aanleggen. Al het andere is in Gods ogen als het meten met 'twee maten', en dat is in Zijn ogen een gruwel (Spr. 20:10). Romeinen 2:1 maakt duidelijk dat een dergelijk gedrag niet goed te praten is.

Daarom mogen wij nooit over onze eigen toestand heen stappen. We kunnen in een bepaalde kwestie gelijk hebben, als we bij onze broeder een overtreding constateren, en we kunnen de eerlijke bedoeling hebben hem in die kwestie te helpen. Toch zou het

huichelen zijn, indien we iets dergelijks of zelfs iets dat nog erger is, bij onszelf 'laten passeren'.

Als ik eerlijk tegen mezelf ben, moet ik zeggen dat deze vorm van huichelen mij niet vreemd is. Dat God ze niet alleen doorziet maar ook zo scherp veroordeelt, geeft me te denken. Is er bij mij niet ook al eens een balk gegroeid, waaraan ik tamelijk goed gewend ben geraakt? Komt het mij soms niet beter uit om mijn balk te vergeten en op de splinter in het oog van mijn broeder te wijzen?

'Niet op de dag van de sabbat'

De derde gebeurtenis is misschien wel de meest verrassende. Het is de moeite waard het fragment in Lukas 13:10-17 helemaal te lezen. Wat was er gebeurd? Een vrouw die sinds 18 jaar in een werkelijk beklagenswaardige toestand verkeerde (ze was kromgebogen en kon zich niet meer oprichten), was op de sabbat de synagoge binnengekomen en de Heere had haar genezen. Voor het hoofd van de synagoge was dat niet juist: voor hem was de strikte handhaving van het sabbatsgebod be-

langrijk en hij had liever gezien dat de vrouw op een andere dag van de week genezen was. Dat was zijn persoonlijke overtuiging, en je kunt je inderdaad afvragen, waarom de Heere geen rekening hield met dit gevoelige punt en de vrouw een dag later genas. Na 18 jaar komt het toch niet echt op één dag aan, nietwaar? Toch wel!

De Heere maakt duidelijk dat het voor Hem geen optie was om deze vrouw nog een dag langer te laten wachten. Want – en dat is hier het huichelen – deze man, die hier in het bijzijn van de bezoekers van de synagoge het sabbatsgebod zo serieus wilde nemen – overtrad het sabbatsgebod door zijn os en zijn ezel geen dorst te laten lijden, en hij bracht ze naar het water om ze te laten drinken.

Ook hier was het huichelen stellig niet het doel; het was op dit moment geen bewust voorwendsel om de medemensen iets voor te spiegelen. Maar net als bij de andere gebeurtenissen was er hier sprake van een scheve verhouding, waren er twee afwegingen die gewoon niet bij elkaar hoorden: deze betreurenswaardige vrouw, die 'een dochter van Abraham' was, zou die een mindere behandeling moeten krijgen dan

een willekeurig dier?! En ook hier is dat aanleiding voor de Heere Jezus om van huichelarij te spreken.

Nu ben ik geen voorzitter van de synagoge, en ik heb geen os en geen ezel. Maar als ik eerlijk tegen mezelf moet zijn: deze woorden van de Heere spreken mij erg aan. Misschien ligt mijn auto mij soms meer aan het hart dan mijn broeder of zuster. Of gebruik ik een tekst uit de Bijbel om mijn hart te sluiten voor de nood van mijn naaste? Ik ben bang dat het bij mij ook zo weleens is gegaan. De Heere heeft mij bij dergelijke dingen voorzien en Hij laat me hier weten, hoe sterk Hij dat veroordeelt.

Ik ben blij dat de Heere de mensen van toen zo duidelijk gezegd heeft, wat Hij van hun gedrag vond. Hij heeft ook mij veel te zeggen, en ik wil Zijn woorden serieus nemen. Hem kan ik niets wijsmaken, daarom wil ik mij laten tonen, waar er bij mij onevenwichtigheden zijn of wanverhoudingen, die niets anders dan huichelen zijn.

Wim Hellendoorn

Daarom bent u niet te verontschuldigen, o mens, wie u ook bent die anderen oordeelt, want waarin u de ander oordeelt, veroordeelt u uzelf. U immers die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen.

Romeinen 2:1

Een voorname afkomst

‘Want er is **geen onderscheid**. Want **allen** hebben gezondigd en **missen** de heerlijkheid van God’

‘God echter bevestigt **Zijn liefde** voor ons daarin **dat Christus voor ons gestorven is** toen wij nog zondaars waren.’

Romeinen 3:22, 23; 5:8

Een voorname afkomst

Bij een officieel diner stelde een van de gasten zich tamelijk onbescheiden voor aan zijn buurman aan tafel, een gelovig Christen. Hij sprak over zijn vader, die een hoge bestuursambtenaar was, maakte gewag van de voorname afkomst van zijn moeder en sprak over twee broers: de één bankier, de ander chirurg.

‘Wat mij betreft heb ik niet erg lovenswaardige voorouders’, antwoordde de gelovige. ‘Mijn vader en mijn moeder waren tuinlieden bij een welgestelde heer. Maar op een dag liet mijn moeder zich tot diefstal verleiden, waaraan mijn vader zich medeschuldig maakte. Ze werden weggejaagd en moesten als gevolg van hun misstap armoede lijden. En dat is nog niet alles: ik had twee broers, van wie de één in woede de ander doodde ... Maar vertelt u me eens, zijn we uiteindelijk niet allemaal familie van elkaar?’

Adam en Eva en hun zonen Kaïn en Abel, over wie de eerste bladzijden van de Bijbel vertellen, zijn onze voorouders en onze verwanten. Dit feit kunnen we niet wegstoppen. Want onze natuur is door onze afstamming bepaald. Ieder van ons draagt de erfelijke eigenschap ‘zonde’ in zich. Zo komt het dat alle mensen zondigen en zich verzetten tegen God en Zijn wil. Daarom staat in principe ook allen hetzelfde vonnis van God te wachten.

Maar God is liefde. Hij wil ons niet berechten, maar redden – indien wij Zijn rechterhand willen vatten.